

# РЕШЕНИЕ

№ 656

гр. София, 07.02.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2014 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова**

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова  
Луиза Христова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7810** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., представлявана от процесуалния си представител юрисконсулт О. срещу решение № 132 от 01.07.2013 година, постановено по н.а.х.д. № 2463 по описа на СРС за 2013г., 10 състав. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление №F033915 от 14.01.2013 година на заместник - директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 185, ал. 2 вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл.42, ал.1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. (Наредбата) е наложена на [фирма] имуществена санкция в размер на 500 лева.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното решение. Касаторът твърди, че е налице категорично осъществяване на състава на разпоредбата на чл. 41, ал. 1, т. 2 от Наредба №Н-18/13.12.2006г., както и че правилно административнонаказващият орган е приложил към констатираното нарушение санкционната норма на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС и е определил имуществена санкция в минимален размер. Счита, че СРС неправилно е приел, че извършеното нарушение представлява „маловажен случай”, тъй като съхраняването на паспорта на фискалното устройство в търговския обект е основно задължение и липсата на вредни

последници би могло да обоснове налагане на наказание в предвидения минимум, но не и освобождаване от отговорност. Иска се отмяна на решението и постановяване на съдебно решение, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание, касаторът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт А. поддържа касационната жалба и прави искане решението на СРС да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по касация – [фирма] оспорва жалбата като неоснователна.

Представителят на СГП - прокурор Никова, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК от процесуално легитимирано лице и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С наказателно постановление № F033915 от 14.01.2013 година, издадено от заместник - директора на ТД на НАП - С., на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2 вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 42, ал.1, т. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за това, че при извършена проверка в търговски обект – ресторант „Н.“, находящ се в [населено място], [улица] установено че не се съхранява паспорта на въведеното в експлоатация фискално устройство „Д. – DP-55-KL” с ИН на ФУ: DT 384101 и ИН на ФП: 02 384101.

От фактическа страна въззивният съд е приел за установено, че на 10.12.2012г. инспектори по приходите при ТД на НАП – С. посетили ресторант „Н.“, стопанисван от [фирма], където извършили проверка в присъствието на И. П. И.. Последният представил на проверяващите папка с документи, между които липсвал оригинал на паспорта на касовия апарат, а имало само копие. На проверяващите било дадено обяснение от П., че поради извършен ремонт, оригиналът на паспорта е бил прибран на съхранение в седалището на [фирма] и предложил да го донесе, но проверяващите заявили, че не могат да изчакат. За проверката бил изготвен протокол № 9-0082516/10.02.2012г., в който е дадено предписание на търговеца да представи определени документи в т.ч. и оригинала на паспорта на касовия апарат. В изпълнение на предписанието търговецът се явил в ТД на НАП – С. и представил изисканите документи, като на същия ден инспекторите му съставили акт за установяване на административно нарушение №F033915/17.12.2012г., въз основа на който било издадено обжалваното наказателно постановление.

С процесния съдебен акт е отменено наказателно постановление №F033915 от 14.01.2013 година, издадено от заместник - директора на ТД на НАП – С., като неправилно и незаконосъобразно.

Районният съд е приел, че наказателното постановление е издадено при нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като посоченото санкционно основание е непълно цитирано и не става ясно, по коя от четирите хипотези на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е санкциониран нарушителя. На следващо място е приел, че извършеното деяние, макар и формално да осъществява признаците на предвиденото в закона административно нарушение е малозначително и неговата обществена опасност е явно незначителна,

тъй като не са настъпили вредни последици. Предвид обстоятелството, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение е представен паспорта на фискалното устройство СРС е приел, че се касае за маловажен случай и следва да се приложи чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното от СРС е неправилно. Първоинстанционният съд правилно е приел съставомерност на деянието, но изводът за нарушение на чл.57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН не се споделя от настоящата касационна инстанция. Констатираното нарушение от административния орган е правилно подведено под санкционната норма на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС. Съгласно посочената разпоредба, на санкциониране подлежи лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства, или сервисно обслужване на фискалните устройства, както и не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с НАП. Паспортът на фискалното устройство е задължителна документация, в която се вписват всички данни, свързани с функционирането на устройството. Във връзка с това, след регистрацията и въвеждането на фискалното устройство в експлоатация, задължителните вписвания в паспорта са свързани с режима на работа на устройството и поради това са част от отчетността, водена за същото. Съставът на деянието препраща общо към реда за отчитане на фискалните устройства, определен с Наредбата, и поради това включва всички задължения, свързани с тази отчетност. Задължението за съхраняване на паспортите на фискалните устройства в търговския обект е въведено с чл. 42, ал.1, т.2 от Наредба Н-18/2006г. Към дата на констатиране на нарушението - 10.12.2012г., редът за отчетността безспорно включва и реда за съхраняване на регистри и документи, свързани с отчетността. Редакцията на санкционната норма чл.185, ал.2 ЗДДС, съдържаща и състава на нарушението е допълнена с ДВ бр. 99/2011г. изрично с деянието „съхраняване на документи“. Съдът на основание чл.3, ал.2 ЗАНН констатира, че не е налице по - благоприятен закон към датата на устните състезания по делото. Процесното деяние безспорно е формално, но не е свързано с неотчитането на приходи, с оглед на което се прилага по-ниската санкция по ал.1 на същата разпоредба, както изрично препраща последното изречение на чл.185, ал.2 ЗДДС и на което основание правилно административнонаказващият орган е наложил имуществена санкция с наказателното постановление в размер на 500 лв.

Неизпълнението на задължението за съхраняване на паспортите на фискалните устройства в търговския обект е формално нарушение. Паспортът безспорно съществува, след като фискалното устройство е регистрирано по надлежния ред. Въззивната инстанция е приела малозначителност на нарушението като се е позовала на последващо представяне на паспорта на органите по приходите. Подобен подход обезсмисля съществуването на самото задължение за съхраняване на паспорта на фискалното устройство в търговския обект и фактически никога не би се стигнало до прилагане на санкцията за неизпълнение на това задължение. Доводите на районния съд изключват приложимостта на правната норма, въвеждаща задължение за съхраняване на паспорта в търговския обект и на санкционната норма, което в никакъв случай не е съвместимо с цитираните цели по чл.12 ЗАНН, напротив, винаги би довело до оправдаване на всяко неспазване на процесното задължение и така до заобикаляне на закона чрез преценката на деянието като малозначително и на неговата обществена опасност като явно незначителна. Целта на чл.12 ЗАНН във

всички случаи не изключва съществуването и прилагането на съответното задължение и санкционна норма.

С оглед на горното, постановената отмяна на наказателното постановление с обжалваното решение е извършена при неправилно прилагане на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т.1 вр. ал.2 от Наказателно-процесуалния кодекс. Решението следва да бъде отменено, а поради безспорна установеност на извършването на деянието и неговата съставомерност по посочената в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление като нарушена разпоредба, както и правилност на прилагането на санкционната разпоредба и спазването на процесуалните правила при издаването им, наказателното постановление следва да бъде потвърдено.

Воден от горното, и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК Административен съд София - град, XIV - ти касационен състав

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 132 от 01.07.2013 година, постановено по н.а.х.д.№2463 по описа на СРС за 2013 година, 10 състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № F033915 от 14.01.2013 година, издадено от заместник - директора на ТД на НАП - С., с което на основание чл. 185, ал. 2 вр. чл. 185, ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 42, ал.1, т.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.